

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Годьмаша Петра Васильовича щодо офіційного тлумачення положень
статей 1, 4, 11, 18 Закону України «Про національні меншини в Україні»
у взаємозв'язку зі статтею 11, частиною другою статті 19, пунктом 3
частини першої статті 92 Конституції України

м. К и ї в
20 квітня 2010 року
№ 24-у/2010

Справа № 2-24/2010

Конституційний Суд України у складі суддів:

Стрижака Андрія Андрійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,

Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Нікітіна Юрія Івановича,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тчачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича — доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Годьмаша Петра Васильовича щодо офіційного тлумачення положень статей 1, 4, 11, 18 Закону України «Про національні меншини в Україні» від 25 червня 1992 року № 2494–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 529) у взаємозв'язку зі статтею 11, частиною другою статті 19, пунктом 3 частини першої статті 92 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Громадянин Годьмаш Петро Васильович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статей 1, 4, 11, 18 Закону України «Про національні меншини в Україні» (далі — Закон) у взаємозв'язку зі статтею 11, частиною другою статті 19, пунктом 3 частини першої статті 92 Конституції України.

Автор клопотання наголошує, що суди загальної юрисдикції, інші органи державної влади та місцевого самоврядування неоднозначно застосовують положень статей 1, 4, 11, 18 Закону. Зокрема, органи виконавчої влади (Кабінет Міністрів України, Міністерство юстиції України, Державний комітет України у справах національностей та релігій) вважають, що в законодавстві України не передбачено зазначати в офіційних документах приналежність до певної національності, проте колегія судової палати у цивільних справах апеляційного суду Закарпатської області рішенням від 17 квітня 2002 року, задовольняючи позов, в одній із справ зобов'язала органи реєстрації актів цивільного стану внести запис про національність у офіційний документ. Неоднозначне застосування положень Закону органами державної влади, на думку Годьмаша П. В., призводить до порушення його конституційного права на самобутність як представника національних меншин в Україні.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42), наявність неоднозначного застосування положень законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94). Однак суб'єкт права на конституційне звернення не додержав цих вимог.

Порушуючи питання про тлумачення положень статей 1, 4, 11, 18 Закону, автор клопотання мав би обґрунтувати неоднозначність у застосуванні різними органами державної влади саме цих норм. Проте, як вбачається із доданих до конституційного звернення матеріалів, неоднозначностей у застосуванні положень зазначених статей Закону органами виконавчої влади немає, а апеляційний суд Закарпатської області у своєму рішенні від 17 квітня 2002 року не застосував норм, на тлумаченні яких наполягає Готьмаш П. В.

Таким чином, автор клопотання не надав підтвердження неоднозначності у застосуванні різними органами державної влади зазначених положень Закону.

Вказане є підставою для відмови у відкритті провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим цим Законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

ухвалив:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Готьмаша Петра Васильовича щодо офіційного тлумачення положень статей 1, 4, 11, 18 Закону України «Про національні меншини в Україні» від 25 червня 1992 року № 2494–XII у взаємозв'язку зі статтею 11, частиною другою статті 19, пунктом 3 частини першої статті 92 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ